

Recensie: Follies ★★★1/2***

National Theatre Londen
zaterdag 9 maart 2019

foto © Johan Persson

Recensie:

Twee musicals van componist en tekstschrijver Stephen Sondheim staan er op dit moment in Londen geprogrammeerd:Â een uitmuntend Company>Â dat uit 1970 dateert, en Follies dat ie een jaartje later op de wereld losliet. Dominic Cooke tekende voor de regie van Follies dat in het najaar van 2017 ook te zien was in the National Theatre enÂ wij via stream in de bioscoop recenseerden>. Opvallend is dat we toen dankzij de cameramannen en de beeldregie meer te zien kregen dan je vanuit je stoeltje live kan zien in het Olivier Theatre. Het decor bestaat immers uit een ronddraaiend plateau waarop de overblijfselen, een muur van het ooit glorieuze Weismann Theatre dat als baseline 'Glorifying American girls' had te zien zijn (waardoor sommige zaken buiten je gezichtsveld vallen). Ook de buitentrap in staal (die wat doet denken aan West Side Story waar Sondheim de teksten voor schreef, Leonard Bernstein nam de muziek voor zijn rekening) staat nog recht. Rechts achteraan zien we de overblijfselen van de tribunes. Veel schiet daar niet van over. Troosteloos is de aanblik dus. Dimitri Weismann (Gary Raymond) besluit om nog een keer de magie van weleer tot leven te wekken en brengt alle vrouwen die ooit voor hem schitterden samen tijdens de eerste en laatste reünie. 20 jaar nadat de laatste show in het gebouw werd opgevoerd, is het klaar voor de sloop om plaats te maken voor een parking.

Tijdens die reünie krijgen alle dames een lintje met het jaartal op toen zij op de planken stonden. Al meteen zal er eentje haar jaar met die van een ander ruilen om er minder oud uit te zien. Of hoe de 'lies' in 'Follies' dan al de bovenhand haalt. Vincent en Vanessa, een koppel dat destijds samen danste, is nog steeds samen en geeft dansles. Wanneer die twee samen het podium betreden en dansen, is dan vooral erg schattig. Hun schaduwen, de jonge versies van hen, zetten hen echter in de schaduw. De oudjes zijn nog een schim van het gracieuze dat ze ooit op het podium neerzetten. De verschillende personages worden tamelijk traag voorgesteld en pas na een lange aanloop legt Sondheim de focus op de twee koppels: Buddy Plummer (Peter Forbes) en Sally Durant Plummer (Joanna Riding) en Benjamin Stone (Alexander Hanson) en Phyllis Rogers Stone (Janie Dee). Beide koppels zijn ongelukkig. Phyllis voelt zich aan haar lot overgelaten wanneer Benjamin stelt: 'Er is niets in mijn leven.' waarop zij antwoordt 'Ben ik niets? Dat is niet veel.' Sally houdt nog steeds van Benjamin maar die heeft nooit van haar gehouden. Benjamin van zijn kant wil scheiden van Phyllis. Zij denkt dat dat komt omdat ie van Sally houdt, wat niet zo is. Op dat moment heeft zijn vrouw een ober op het feestje al het hof gemaakt.

En Buddy? Die had destijds ook een aanbieder. Kortom: de twee koppels maken allebei een relatiecrisis mee. Nadat ze elk hun Folie-nummer gezongen hebben in het cabareteske 'Loveland' â€“ waarbij Sondheim pastiches tot zelfs parodieën laat horen die verwijzen naar Broadwaynummers uit de jaren '20 en '30 â€“ keren de koppels terug naar huis. Sally zal opnieuw in haar traditionele rol als huisvrouw kruipen die Buddy zijn krant en pantoffels aanreikt terwijl zij aan het strijken slaat, jammerend dat ze zo veel jaren verloren heeft omdat ze bleef in het verleden leven en nog verliefd was op Benjamin die uiteindelijk toch zijn vrouw blijkt te bewonderen. Het huwelijk wordt in Follies dus voorgesteld als een compromis, waar alle glans, alle roem (na verloop van tijd) vanaf is voor zover die er al ooit was. Het thuisgevoel

ontbreekt dus compleet, Sally voelt dat ze als vrouw gefaald heeft. Voor de choreografie tekende Bill Deamer. Het moet gezegd dat ie puik werk afleverde, zo zien we de oude personages met hun jongere 'geest' samen dansen, knap synchroon. Of zien we de jongeren als groep in spiegelbeeld van de ouderen veel glamozeuzer dezelfde pasjes uitvoeren op 'Who's that woman'. Ook het onvermijdelijke inhaken, een lange diagonaal vormen op het cirkelvormig plateau en ronddraaien mag niet ontbreken. Figuurdans, is dan ook een van de gekende ingrediënten van het genre. 'Who's that woman' opent met pianobegeleiding, vervolgens komt de rest van het live orkest opzetten met onder andere koperblazers met demper. Dawn Hope weet hier als Stella Deems een eerste hoogtepunt op te tekenen. Meteen daarna schittert Tracie Bennett als Carlotta Campion in 'I'm still here' wiens personage het tot filmster geschopt heeft. 'Could I leave you?' zet Janie Dee als Phyllis dan weer erg doorleefd neer waarin het personage het huis, de flat en negentig procent van Benjamins inkomsten claimt. Maar dé song die het meest gekend van al is, is ontegensprekelijk voor Joanna Riding die de mindset van haar personage Sally mag laten horen in een kippenvol bezorgend 'Losing my mind'. Å 'Het is eenvoudig. Het leven is leeg. Er is geen hoop en het groeit niet aan de bomen. We moeten die zelf creëren en dat is het moeilijkste dat ons te doen staat' klinkt het uit de mond van Phyllis op het einde van deze musical. Die toont dan weer een opvallende gelijkenis met Company waar het gezelschap op de jarige Bobbie (die 35 wordt) tevergeefs wacht. Zij blaast wanneer ze alleen is haar kaarsjes uit. Ook in Follies blijft het einde open, maar zit er toch een sprankeltje hoop in het koppel Benjamin-Phyllis wat veel minder het geval is voor het koppel Buddy en Sally. < Bert Hertogs >

Deze recensie werd mede mogelijk dankzij Eurostar.

Wist je dat? ... je met Eurostar van Brussel naar Londen reist op amper 2 uur
... dat al kan vanaf 39 euro voor een enkele reis, als je een retourtje boekt.
... er tot 10 treinen per dag rijden tussen Brussel en Londen (in beide richtingen).
... Eurostar sinds 1994 al meer dan 180 miljoen reizigers vervoerd heeft.
... boeken kan vanaf 6 maanden voor einddatum van je reis.
... je met je Eurostarticket 2 museumtickets voor de prijs van 1 kan ontvangen in enkele musea tot 5 dagen na je vertrekdatum.
... de negen grootste musea in Londen (Tate Modern, Tate Britain, The National Gallery, National Portrait Gallery, The British Museum, Victoria and Albert Museum, The British Library, Science Museum en Royal Academy of Arts) daaraan meedoen.
Meer weten over Eurostar en het voordeelprogramma 2 for 1? Bezoek de site op eurostar.be